

आर्हतमतआह एतदिति तैर्हि स्यादस्ति स्यान्नास्ति स्यादस्ति च नास्ति च स्यादस्ति चावक्तव्यः स्यान्नास्ति चावक्तव्यः स्यादस्ति च नास्ति चावक्तव्यः स्यादवक्तव्य इति सप्तभङ्गीनयः सर्वत्र योज्यते अतएतदेवमि
ति स्यादस्तीत्युक्तं चातएतन्न एवं चनेति संबंधेन स्यान्नास्ति स्यादवक्तव्य इति चोक्तं न चोभे इत्यनेन स्यादस्ति च नास्ति च स्यादस्ति च नास्ति चावक्तव्य इति चोक्तं नानुभे इति स्यादस्ति चावक्तव्यः स्यान्नास्ति चाव
क्तव्य इति चोक्तं कर्मस्थाः आर्हताः विषयं घटादि एतदेवं अस्तौत्यादि ब्रूयुरितिसंबंधः एतेषु पक्षेषु कृतहानाकृताभ्यागमप्रसंगात्स्वभावमात्रपक्षस्तुच्छः बंधमोक्षादिवस्तुमात्रस्वरूपस्यास्ति नास्तौत्यादिविकल्पप्र
स्तत्वेनानवधारणात्मक आर्हतपक्षोऽपि तुच्छ एव परिशेषात्समुच्चयपक्ष एव श्रेयान्वयवहारे परमार्थस्तु सत्वस्थाः योगिनः समदर्शिनः ब्रह्मैव कारणत्वेन पश्यन्ति ॥ ६ ॥ त्रेतायामिति पापानुवेधादेवात्र श्रौतेमते संश

एतदेवं च नैवं च न चोभे नानुभेतथा ॥ कर्मस्था विषयं ब्रूयुः सत्वस्थाः समदर्शिनः ॥ ६ ॥ त्रेतायां द्वापरे चैव कलिजा श्वस संशयाः ॥ तपस्विनः प्रशांता श्वस त्वस्था
श्वरुते युगे ॥ ७ ॥ अपृथग्दर्शनाः सर्वे ऋक्सामसुयजुः पुच ॥ कामद्वेषौ पृथक् कृत्वा तपः कृत उपासते ॥ ८ ॥ तपो धर्मेण संयुक्तस्तपो नित्यः सुसंशितः ॥ तेन सर्वान्
वाप्नोति कामान्यान्मनसेच्छति ॥ ९ ॥ तपसा तदवाप्नोति यद्भूत्वा सृजते जगत् ॥ तद्भूतश्च ततः सर्वभूतानां भवति प्रभुः ॥ १० ॥ तदुक्तं वेदवादेषु गहनं वेददर्शिभिः ॥
वेदांतेषु पुनर्व्यक्तं कर्मयोगेन लक्ष्यते ॥ ११ ॥ आलंभयज्ञाः क्षत्राश्च हविर्यज्ञा विशः स्मृताः ॥ परिचारयज्ञाः शूद्राश्च जपयज्ञा द्विजातयः ॥ १२ ॥ परिनिष्ठितका
र्यो हि स्वाध्यायेन द्विजो भवेत् ॥ कुर्यादन्यन्न वा कुर्यान्मैत्रो ब्राह्मण उच्यते ॥ १३ ॥ त्रेतादौ केवला वेदाय ज्ञावर्णाश्रमास्तथा ॥ संरोधादायुषस्त्वेते व्यस्यन्ते द्वापरे
युगे ॥ १४ ॥ द्वापरे विप्लवं यांति वेदाः कलियुगे तथा ॥ दृश्यन्ते नापि दृश्यन्ते कलेरन्ते पुनः किल ॥ १५ ॥ उत्सीदन्ति स्वधर्माश्च तत्राधर्मेण पीडिताः ॥ गवां भूमे श्वये च
पामोषधीनां च ये रसाः ॥ १६ ॥ अधर्मा तर्हि ता वेदा वेदधर्मास्तथा श्रमाः ॥ विक्रियन्ते स्वधर्मस्थाः स्थावराणि चराणि च ॥ १७ ॥ यथा सर्वाणि भूतानि वृष्टिर्भौ
मानि वर्षति ॥ सृजते सर्वतो गानि तथा वेदा युगे युगे ॥ १८ ॥

यो भवतीत्यर्थः प्रशांताः निःसंशयाः ॥ ७ ॥ अपृथगिति वेदत्रयेऽपि भेदमपश्यन्तः कामादीन् पृथक् कृत्य तपो ज्ञानं उपासते श्रयन्ति ॥ ८ ॥ अतो ज्ञातारमेव स्तौति तप इति ॥ ९ ॥ यद्भूत्वा ब्रह्म भूत्वा तद्भूतः ब्रह्म भूतः
॥ १० ॥ किं तज्ज्ञानमिति ज्ञानशब्देन विद्यावाकर्मजोऽतिशयोक्ता आत्मना शोवेति पृष्टं तत्रांत्यः स्वभाववादनिरासेन निरस्तः आद्ये प्रमाणं प्रदर्शयन्मध्यमं निरस्यति तदिति तद्ब्रह्म वेदवादेषु कर्मकांडेष्वपि प्रस्तावा
दिदेवतात्वेन उक्तं तथापि गहनं अज्ञातमेव तत्र वेददर्शिभिरपि वेदांतेषु तु तदेव पुनर्विद्यैकप्राप्यं ब्रह्म व्यक्तमुक्तं कर्मयोगे भावनाद्यात्मके योगे तन्मूलं लक्ष्यते न ह्युपासनया कोटभृङ्गन्यायेन ब्रह्मभावस्य प्राप्यत्वं वक्तुं युक्तं
जन्यत्वेनानित्यत्वापातादित्यर्थः ॥ ११ ॥ प्रमेयसिद्ध्यर्थं ब्रह्मणि प्रमाणभूतं वेदं स्तौति आलंभेत्यादिना ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ स्वधर्मस्था आश्रमाः विक्रियन्ते भृतकाध्यापनक्रतुजन्यपु
ण्यसमर्पणादिना ॥ १७ ॥ वर्षति पुष्पाति अंगानियोगांगानियमादीनि वेदाध्यायिनं पुष्प्यतीत्यर्थः ॥ १८ ॥